010| Ὁ ἄνθρωπος κατέπεσεν ἐκ τοῦ ὕψους τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ τελειότητος καὶ ἀγνότητος καὶ διὰ νὰ ἀνέλθη εἶναι ἀνάγκη νὰ διέλθη διαφόρους σταθμούς, προχωροῦντας εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πλήρους αὐτοῦ ἐξελίξεως καὶ τελειοποιήσεως.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/010-ὁ-ἄνθρωπος-κατέπεσεν-ἐκ-τοῦ-ὕψους/

Διὰ νὰ δυνηθῇ ὅμως νὰ φθάσῃ ἕως ἐκεῖ, ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ πλείστας ὅσας δυσχερείας, προερχομένας ἐκ τῶν φυσικῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν του, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐχουν προσκεκολλημένον ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ σκεφθῇ ὡριμώτερον. **Ὁμοιάζει μὲ ἕνα συνήθη ταξειδιώτην ἑνὸς τραίνου, τὸ ὁποῖον διέρχεται ἀπείρους σταθμοὺς μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ ταξειδίου του.** Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος ὅσον καὶ ὁ ταξειδιώτης οὗτος. Ὁ διευθύνων τὸ τραῖνον δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰς ὀρέξεις ἢ τὰς ἐπιθυμίας ἢ καὶ εἰς τὰς διαθέσεις τοῦ ἐπιβάτου.

Δύναται οὗτος νὰ τρώγῃ κατὰ βούλησιν, νὰ ἀναγιγνώσκῃ, νὰ παρακολουθῇ μετ’ ἐνδιαφέροντος τὰ διάφορα τοπεῖα, τὰ ὁποῖα ἐξελίσσονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐφ’ ὅσον τὸ τραῖνον προχωρεῖ δύναται ἀκόμη νὰ συζητῇ ἐπ’ αὐτῶν καὶ νὰ μανθάνῃ οὐ μόνον τὰς ὀνομασίας των, ἀλλὰ καὶ τί ταῦτα ἐμπερικλείουσιν εἰς τὰ βάθη τοῦ ἐκτεινομένου ὁρίζοντός των. Κανεὶς ἐκ τῶν συνεπιβατῶν του δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν ἀπὸ οἱανδήποτε πράξιν του, μὴ ὑπαγομένην εἰς τοὺς κανόνας τοῦ δρομολογίου του. Ὁ ἐπιβάτης οὗτος εἶναι ἀκόμη ἐλεύθερος νὰ ἐξέλθῃ ἔξω καὶ νὰ παραμείνῃ εἰς ἕκαστον σταθμόν, ὅσον καὶ ἂν θέλῃ.

Δύναται ἀκόμη νὰ ἐπιφέρῃ ζημίας εἰς τὰ ἀντικείμενα τοῦ σιδηροδρόμου ἢ εἰς τοὺς συνεπιβάτας του, τὰς ὁποίας ὅμως ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ. Ἐὰν δὲν τὸ πράξῃ ὀφείλει νὰ τιμωρηθῇ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ καὶ τῶν ἐπικρατούντων θεσμῶν καὶ κανόνων μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν συνεπιβατῶν του. Ἐὰν θέλῃ δύναται νὰ παραμείνῃ εἰς ἕνα οἱονδήποτε σταθμόν, τὸν ὁποῖον διέρχεται ἐπὶ ὅσον χρονικὸν διάστημα καὶ ἐὰν θέλῃ.

Ὀφείλει ὅμως νὰ μὴν ὑπερβῇ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναγκαίας σταθμεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου, διότι τότε θὰ ἐγκαταλειφθῇ μέχρις ὅτου διέλθῃ νέα ἁμαξοστοιχία καὶ τὸν παραλάβῃ. Ἐὰν ὅμως παραμείνῃ περισσότερον καὶ ἀφήσῃ νὰ διέλθῃ καὶ αὕτη τότε δὲν θὰ δύναται νὰ ἔχῃ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀπολαβάς, τὰς ὁποίας οἱ προγενέστεροι αὐτοῦ διελθόντες ἔχουσιν.

Ἐπὶ παραδείγματι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου εἰρήσθω ὅτι εἶναι ὡρισμένος. Τὰ διαθετόμενα τρόφιμα εἰς ἕκαστον σταθμὸν ἐπίσης ὡρισμένα. Ἐὰν οἱ πρῶτοι διελθόντες εὕρωσι τὰ διαθετόμενα καὶ ἐκλέξουσι μεταξὺ αὐτῶν, οἱ καθυστερήσαντες θὰ ὑπολειφθῶσι κατά τι, διότι θὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ τῶν ἤδη ἐκλεγέντων καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι τὰ ἐναπομενόμενα. Ὁ πρῶτος ὅθεν ὅστις διέλθει οὗτος καὶ δύναται νὰ εὕρῃ τὰ καταλληλότερα μέσα τῆς συντηρήσεώς του καὶ τοῦ ταξειδίου του. **Ὅσοι ὅμως καθυστεροῦν εἰς ἕκαστον σταθμόν, οὐ μόνον πληρώνουν ἀναγκαστικῶς νέον εἰσητήριον ἢ πρόσθετον φόρον τῆς καθυστερήσεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἁμαξοστοιχίας, ἀλλὰ καὶ ὑστεροῦν εἰς τὰς παρεχομένας ἀπολαβάς, ἃς οἱ πρῶτοι δικαιοῦνται.**

Διὰ τοῦτο μεταξὺ τῶν ταξειδιωτῶν ταύτης ὑπάρχει ἡ ἐσωτερικὴ ἅμιλλα τίς πρῶτος νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τοῦ ταξειδίου του καὶ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ μὲ ὀλιγωτέρας στενοχωρίας καὶ ἀποζημιώσεις. Ἐκεῖνοι ὅμως οἵτινες καθυστεροῦν ἀναγκάζονται νὰ περιμένουν εἰς τὸν σταθμόν, πολλάκις ἐν μέσῳ τοῦ συνωστισμοῦ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο ἀναμένει τὴν διέλευσιν νέας ἁμαξοστοιχίας καὶ συνωθεῖται ἐν μέσῳ τοῦ στενοῦ χώρου τοῦ σταθμοῦ ἢ τοῦ ψύχους ἢ τῶν ἀνεπαρκῶν ἐφοδίων καὶ πολλάκις εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν καὶ ἵσταται ὄρθιος, διότι τὰ ἀναπαυτικὰ ἀνάκλιντρα ἢ καθίσματα κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν τῶν προγενεστέρων σταθμῶν. Ἐὰν δὲ δὲν ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην τόλμην καὶ καρτερικότητα καὶ παραμείνῃ ἀναμένων τὴν ἁμαξοστοιχίαν ἐκείνην, ἥτις θὰ εἶχεν ὀλιγωτέρους συνεπιβάτας θὰ διωχθῇ ἐκ τοῦ μέρους εἰς ὃ ἔδει νὰ παρευρίσκεται ἐντὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος **καὶ θὰ ἀναγκασθῇ ἐκ νέου νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἴδιον δρομολόγιον εἰς νέαν προθεσμίαν, καθ’ ἣν ὁρίζεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ ἐξαγνίσεως καὶ τελειότητος.**

Ὁ ἄνθρωπος ὅθεν ὁ καταπεσὼν ὁμοιάζει μὲ τοὺς ἐπιβάτας τῆς ἁμαξοστοιχίας, οἵτινες εἶναι ἐλεύθεροι νὰ πράττωσι κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ καὶ οἱ ὁποῖοι **εἶναι ὑποχρεωμένοι εἰς ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸ τέρμα τοῦ ταξειδίου των,** ἐὰν δέν θέλωσι νὰ ἀπωλέσωσι τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχωσιν ἐπὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου δι’ ὃ ἐκλήθησαν νὰ παρίστανται.

Θὰ ἀπομακρυνθῶσι δὲ πάντες ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καθυστερήσαντες ἀπώλεσαν τὰ ἐκ τῆς ταχθείσης προθεσμίας προκύπτοντα ὠφέλη καὶ θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ἐπανέλθωσι διὰ τοῦ αὐτοῦ δρόμου, εἰς

νέαν, καθορισθεῖσαν εἰς αὐτοὺς προθεσμίαν, ἀποζημιοῦντες συγχρόνως τὴν Διεύθυνσιν διὰ τὴν νέαν καθυστέρησίν των καὶ διὰ πᾶσαν βλάβην, ἧς ἐγένοντο πρόξενοι.

Οὕτω δὲ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ζωὴ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν ὡρισμένην πνευματικὴν ἐξέλιξιν καὶ τελειοποίησίν του, μέχρις ὅτου ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του, ἢ τῆς προσκλήσεώς του.

Διὰ νὰ φθάσῃ ὅμως εἰς ἕνα οἱονδήποτε τέρμα εἰς ὃ προορίζεται, ἀνάγκη νὰ διέλθῃ καὶ τοὺς σταθμοὺς ἐκείνους, οἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὴν ὁδόν, ἣν ἀκολουθεῖ. **Οἱ σταθμοῖ οὗτοι εἶναι οἱ διάφοροι σταθμοὶ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως, οἵτινες σημειοῦνται εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα διὰ μέσου τῶν αἰώνων,** ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐμφανίσεως ἐπὶ τῆς γῆς, μέχρι τῆς συντελείας τῆς ἐπ' αὐτῆς διατηρήσεώς της. Θάρρος δὲ καὶ μεγάλη καρτερικότης διακρίνει ἐκείνους, οἵτινες ἐπανέρχονται ἐκ τοῦ τέρματος τοῦ ταξειδίου των εἰς τὴν ἀρχήν, **ὅπως διδάξωσι τοὺς μετ' αὐτῶν συνεπιβάτας ὅτι ἔχουσι καθῆκον νὰ μὴ ὑστερῶσιν οὐ μόνον εἰς τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀπαράβατον αὐτῶν τήρησιν,** ἐὰν θέλωσι νὰ ἀπολαύσωσι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς τιμῆς καὶ δόξης, ἥτις τοὺς ἀναμένει εἰς τὸ τέρμα τοῦ ταξειδίου των, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι ἀνάλογοι τῆς τηρηθείσης ὑπ' αὐτῶν ἀγωγῆς καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ διάστημα.

Ὁ τηρήσας δὲ ἐπακριβῶς τὰ διατεταγμένα καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξειδίου του μέχρι τοῦ τέρματος αὐτοῦ ἀπαραβιάστως καὶ ἐπανερχόμενος καὶ πάλιν εἰς τὸ μέρος τῆς ἐκκινήσεώς του, **δὲν ἐπανέρχεται διὰ νὰ ὑποστῇ τὰς νέας ταλαιπωρίας τοῦ ταξειδίου τούτου πρὸς τιμωρίαν ἢ δοκιμὴν νέαν, ἀλλὰ ἐντέλλεται ὑπὸ τοῦ Διευθύνοντος τὰ πάντα, ὅπως ἀνεγείρῃ ἕνα νέον σταθμόν, ἀναγκαῖον, ὅστις ἐλλείπει καὶ συμπληρώσῃ τὰ κενὰ, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται ἐν ταῖς κανονικαῖς καὶ τακτικαῖς ἀνάγκαις τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιβαινόντων.**

17/10/1925